

Dagboek 3

16 oktober 2017

Vandaag hebben we een viertal gasten op bezoek, namelijk Frank en Alie van Pijkeren en Yvonne en Dick, hun dochter en zoon. Ze zullen de komende drie dagen met ons meereizen langs onze projecten.

We bezoeken vandaag het district Chamcar Leu in de provincie Kompong Cham. In deze provincie zijn veel rubberplantages. Het geeft werkgelegenheid aan veel mensen, maar de laatste jaren is de prijs van latex enorm gekelderd en is de opbrengst minimaal. Veel rubberbomen worden gekapt en de grond wordt ontdaan van bomen en wortels om het geschikt te maken voor andere gewassen.

Spien heeft de nieuwe plannen voor 2018 inmiddels gereed. Er staan een drietal nieuwe schoolgebouwen op. Vandaag gaan we op een locatie kijken hoe urgent dit verzoek is.

We worden welkom geheten door het schoolbestuur, leerkrachten, ouders en de communeleider. Zij vertellen ons over de noodzaak van de bouw van een nieuwe school. Er zijn 429 leerlingen voor het basisonderwijs uit 10 omliggende dorpen. Er zijn maar 5 lokalen. De leerlingen hebben in ploegen les. Dat betekent dat er gemiddeld bijna 50 leerlingen in een klaslokaal zitten. Bovendien gaan nog niet alle kinderen in dit gebied naar school, omdat er geen plek is. Urgent dus. Spien heeft als uitgangspunt dat zij de materialen leveren en de dorpingen het arbeidsloon betalen. Dat vergt offers van iedereen. Koy legt uit dat iedereen iets moet bijdragen, al is het maar weinig.

Ik vertel over het belang van onderwijs aan kinderen. Zij zijn de toekomst. Belangrijk dus om daar hard aan te werken. Hoe graag willen ze de school? Heel graag zelfs. Nou dan moet je er hard aan werken. De communeleider belooft om zijn dorpingen bij elkaar te roepen en hen het plan voor te leggen en hen te stimuleren om hun bijdrage te leveren. We wachten af.

Overleg met het schoolbestuur

Als je huis bestaat uit een afdakje en een bed waar vier personen in moeten slapen...

stuk grond te leen gekregen achter haar huis, waar ze heel veel soorten groente verbouwt en die ook verkoopt. Ze heeft een kleine vijver achter in de tuin met daarin ook vissen. Een heel mooi gezicht.

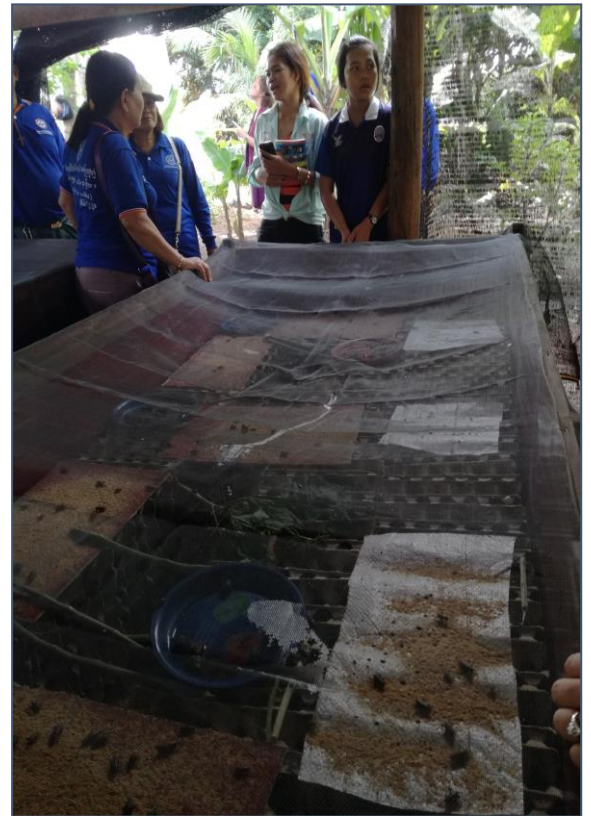
Na deze bijeenkomst bezoeken we meerdere arme gezinnen. Een weduwe met drie kleinkinderen, waarvan de ouders zijn gestorven aan aids. Ze woont onder een afdakje met één bed, waar ze met z'n allen in moeten slapen. Wij willen een nieuw huis voor haar bouwen, maar er is nog geen stuk grond gevonden. Daar moet de gemeenschap voor zorgen.

We zien ook mooie voorbeelden van groentetuintjes bij de nieuwe huizen, een nieuw project dat dit jaar van start is gegaan. Vrijwilligers van Spien leggen de mensen het belang van gezonde voeding uit. Sommigen hebben al een groentetuin aangelegd en verzorgen die ook goed.

Een weduwe met 2 kleine kinderen heeft een

We zien nog meer moois. Een jonge vrouw verzorgt het kind van haar zus, een wees van 16 jaar. De vrouw kweekt sprinkhanen achter haar huis. In grote bakken leven de sprinkhanen tussen eierdozen. Een mooi gezicht en het brengt veel geld op, vertelt ze. Ze biedt aan om gratis anderen de geheimen van het kweken van sprinkhanen door te geven.

We lunchen tussen de rubberbomen, achterop de auto van Koy: stokbrood met koffiemelk, een zoete lekkernij. Wie hier geweest is, weet hoe lekker dat kan zijn. Na de lunch hebben we nog één bezoekje af te leggen, namelijk aan de opa met de zeven kleinkinderen, allemaal wezen. Zijn jongste dochter van 17 werkt in de rubberplantage en zorgt voor het inkomen. Van Spien krijgen ze maandelijks rijst. Ze woonden in een oude vervallen hutje, maar sinds drie weken hebben ze een nieuw huis gekregen. Opa komt ons al een eind tegemoet als we op bezoek komen. Hij straalt met zijn magere gezicht. De Spien vrijwilliger heeft hier ook geholpen een tuintje aan te leggen en er groeit al van alles. Dit gezin is bekend van onze [jubileumfilm die te vinden is op onze website.](#)

Een mooi project: sprinkhanen kweken

Groepsfoto voor het nieuwe huis van de opa (derde van links) met zijn kleinkinderen.

Dinsdag 17 oktober

De volgende dag vertrekken we al om 6 uur richting Takeo naar het district Bati. We moeten op tijd zijn want er staat een openingsceremonie op het programma, waar de vice-gouverneur van Takeo bij aanwezig zal zijn. We zijn mooi op tijd, en er heerst al een feestelijke stemming.

In dit droge gebied is in de afgelopen maanden een groot waterreservoir gegraven van 80x65x4 meter. Dit werd mogelijk gemaakt door een donatie van Stichting RvE. Na het volkslied en de gebruikelijke opsomming van alles wat Spien in de afgelopen jaren in dit gebied heeft gedaan, mag Frank van Pijkeren, als vertegenwoordiger van Stichting RvE de

We nemen afscheid van de hoge gasten en dan is het tijd om andere projecten in dit gebied te bezoeken.

Frank van Pijkeren tijdens zijn toespraak

aanwezigen toespreken. Frank vertelt hoe de stichting is ontstaan, namelijk uit de erfenis van een rijk echtpaar. En daaruit heeft Stichting De Brug in de afgelopen jaren al meerdere malen een donatie gekregen. Dit jaar naast dit grote reservoir ook waterfilters en huizen.

Na de toespraak van de vice-gouverneur krijgt Frank uit zijn hand een certificaat van dank namens de provinciale overheid.

En dan is het tijd voor het traditionele lintje knippen. Het lint is breed genoeg voor alle knippers. En zoals gebruikelijk mag de gouverneur de beslissende knip geven. En dan is de opening van het waterreservoir een feit!

288 gezinnen, bijna 1.700 mensen hebben nu water en met een filter ook drinkwater.

Ook al heb je geen grond, je kunt overal groente verbouwen

Meneer Soeun neemt ons mee naar een paar gezinnen die een nieuw huis kregen. Voor elk van hen gold dat ze in een heel slecht huis, of alleen maar onder een afdakje woonden. Nu staat er een prachtig huis en kan hun leven opnieuw beginnen. We zien ook mooie voorbeelden van groentetuintjes bij het huis. In dit jubileumjaar delen we ook groentezaden en tuingereedschap uit bij een nieuw huis, zodat men groente kan verbouwen, wat een belangrijke aanvulling is op hun

Groepsfoto bij het irrigatiekanaal

dagelijkse maaltijden.

We gaan ook een irrigatiekanaal met een lengte van 1.600 meter bekijken dat dit jaar kon worden gegraven met een donatie van Stichting Pharus. Het sluit aan op een groter kanaal waar via een sluis het water binnenstroomt. Er staan veel dorpelingen op ons te wachten. De communeleider vertelt: 120 gezinnen hebben door dit kanaal een beter leven. Ze kunnen nu meerdere keren per jaar oogsten. Twee keer een rijstooft, en daarna kunnen op hetzelfde stuk grond diverse groenten worden verbouwd. Eén boer vertelt enthousiast dat hij nu zelfs vier keer kan oogsten. Het is ons duidelijk, ze zijn er heel erg blij mee.

We lunchen bij mr. Soeun thuis. Zijn vrouw die een hoog knuffelgehalte heeft, heeft met haar helpers weer heerlijk voor ons gekookt.

's Middags begint het te stortregenen. De wegen veranderen in een mum van tijd in glibberpaden. Als we een gezin willen bezoeken worden we met paraplu's uit de auto gehaald. En we wachten tot het een beetje droog is.

Onderweg naar Phnom Penh komen we langs de gevulde kikkers. En die lekkernij laten we ons niet voorbij gaan. Het is een specialiteit van dit gebied.

De familie van Pijkeren gaat nog even mee om ons Spien kantoor te bekijken. En dan is ook deze dag alweer voorbij.

Marit heeft al heel wat vriendjes